

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200256
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7822200256.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: P. I., A.. XX.XX.XXXX, S. W. XXX XX M. XXX, o zaplatenie sumy 4.613,52 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Pripúšťa, aby z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto do konania vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 754,69 EUR s príslušenstvom zastavuje.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 31.1.2022 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 4.613,52 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.12.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 2.7.2015 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 49269641. Žalovanej bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 3.600,- EUR, ktorý sa zaviazala splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 120,- EUR. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 3.12.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2021 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.613,52 EUR. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila v lehote splatnosti do dňa 20.12.2021, žalobcu si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

2. Žalobca písomným podaním došlým súdu dňa 7.3.2022 navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu, a to tak že z konania vystúpi žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava a na jeho miesto vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Svoj návrh odôvodnil tým, že rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky zo žalobcu na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Zároveň bol súdu predložený súhlas spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. so vstupom do konania ako žalobcu a listinné dôkazy: Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s prílohou č. 3, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 18.2.2022, Oznámenie o

postúpení pohľadávky zo dňa 23.2.2022, Dodatok č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2021.

3. Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

4. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

5. Podľa § 80 ods. 3 CSP ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

6. Podľa § 524 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Na základe vyššie uvedeného súd má za to, že po začatí konania (dňa 18.2.2022) nastala právna skutočnosť, t.j. postúpenie pohľadávky žalobcom na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., pri ktorom došlo k hmotnoprávnej zmene nositeľa práva, o ktorom sa koná, preto súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku a pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu.

8. Na základe predchádzajúcej výzvy súdu sa žalobca podaním doručeným súdu dňa 4.8.2022 vyjadril k aktívnej legitímácii v spore, k uzatvoreniu zmluvy, bližšie špecifikoval žalovanú sumu, vyjadril sa k výpočtu RPMN v zmluve, vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 754,69 EUR a v zmysle späťvzatia upravil aj žalobný petít. Zároveň týmto podaním ospravedlnil neúčast' na nariadenom pojednávaní.

9. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavila iba žalovaná, preto súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju aj žalobcovu neúčast' na nariadenom pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 5.8.2022, v ktorom zároveň súhlasili s rozhodnutím vo veci samej v ich neprítomnosti.

10. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila na pojednávaní, na ktorom nespochybnila uzatvorenie predmetnej zmluvy. Predmetnú zmluvu uzatvorila z dôvodu, že potrebovali finančné prostriedky, pretože manžel bol v tom čase živnostník. Uviedla, že pohľadávku z predmetnej zmluvy naďalej mesačne spláca ale domnieva sa, že už splatila vyššiu sumu ako jej bola reálne poskytnutá.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to žalobou, žiadosťou o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro Premium, informáciami o zmluve o spotrebiteľskom úvere, výpisom z pôžičkovej karty Quatro Premium, vyjadreniami žalobcu zo dňa 7.3.2022 a zo dňa 4.8.2022, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou č. 3, žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 18.2.2022, oznámením o postúpení pohľadávky s potvrdením o odoslaní, Dodatkom č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2021, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ďalšími listinnými dokladmi a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Dňa 25.6.2015 žalovaná podala žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro Premium, vydávanej VÚB a.s. v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., v ktorej uvádzala svoje osobné údaje, údaje o príjme a zamestnaní. V časti žiadosti III. Podmienky úveru je uvedený ako druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií prostredníctvom kreditnej platobnej karty, predschránený úverový rámec 3.600,- EUR, štandardná mesačná splátka 120,- EUR, štandardná úroková sadzba 22,80 %, RPMN 24,01 %. Deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise. Žiadosť je podpísaná za VÚB a.s. zástupcom CFH a.s. v Poprade dňa 2.7.2015. Z časti XIII. s názvom Vyhlásenia zmluvných strán vyplýva, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydané v spolupráci s Consumer Finance Holding,

a.s. a zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi klientom a bankou v zmysle všeobecných záväzných právnych predpisov.

13. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro Premium vyhotoveného dňa 3.12.2021 súd zistil, že ku dňu vystavenia výpisu z účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 3.600,- EUR a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 120,- EUR. Ďalej z výpisu vyplýva, že za obdobie od 5.8.2015 do 30.11.2021 debetné transakcie spolu predstavovali sumu 10.248,33 EUR, z ktorej sumy debetné transakcie realizované žalovanou (napríklad výbery z bankomatov a platby za tovar) predstavovali sumu 5.279,83 EUR a vo zvyšnom rozsahu išlo o debetné transakcie realizované žalobcom, ktoré boli tvorené rôznymi poplatkami, sankčnými úrokmi a zmluvnými úrokmi, pripisovanými na ľarchu účtu žalovanej. Úhrady žalovanej v prospech účtu (kreditné transakcie) spolu predstavovali sumu 5.634,81 EUR z ktorej sumy kreditné transakcie realizované žalovanou vo výške 5.279,83 EUR a vo zvyšnom rozsahu išlo o kreditné transakcie realizované žalobcom, ktoré boli tvorené napr. mimoriadnym bonusom. Výška debetných a kreditných operácií vyplývala takisto so žalovanou nepopretých skutkových tvrdení žalobcu uvedených v jeho vyjadrení zo dňa 4.8.2022. Lehota splatnosti bola určená v tomto výpise k 20.12.2021.

14. Predžalobnou upomienkou zo dňa 5.1.2019 bolo žalovanej oznámené, že má nedoplatok na splátkach vo výške 310,- EUR. V upomienke bola upozornená na to, že ak do 19.1.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v novembri 2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Tento list žalovanej bol doručený 10.1.2019.

15. Listom zo dňa 2.2.2019 bolo žalovanej oznámené vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a jeho dlh bol vyčíslený na sumu 3.674,62 EUR.

16. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára :

17. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

18. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejme z § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy

najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

23. Podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z.z., Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

24. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 54 ods. 1, 2, 3 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvou, posúdi ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Súd pri názore o správnom aplikácii zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že žalobcu mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 OZ zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce OZ a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

31. Posúdením skutkových okolností prípadu na základe predložených dôkazov súd konštatuje, že žalobca preukázal svoju vecnú aktívnu legitimitáciu v konaní, nakoľko preukázal, že predmetný úver jeho právny predchodca zosplatnil v súlade podľa § 53 ods. 9 OZ, t.j. došlo k platnému zosplatneniu predmetného úveru, ktoré je zároveň podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pohľadávka predchodcu žalobcu bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené, pričom toto postúpenie žalovaná nerozporovala.

32. Súd sa predovšetkým zaoberal tým, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná, nakoľko na tento inštitút musí prihliadať ex offico, ako to vyplýva z § 54a OZ. Pre posúdenie premlčania je potrebné vychádzať z ustanovení OZ, čo vyplýva z § 52 ods. 2 OZ, konkrétne teda bolo potrebné aplikovať §101 a § 103 OZ. Súd zastáva názor, že trojročná premlčacia doba plyní od zročnosti prvej omeškanej splátky, pričom v danom prípade bolo preukázané, že žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania so splátkou splatnou 15.11.2018, čomu napokon korešponduje aj predžalobná upomienka. Trojročná premlčacia doba tak začala plynúť 16.11.2018, uplynula 30.1.2022. Uvedené počítanie lehoty navyše zahŕňa pripočítanie 76 dní k premlčacej dobe v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. (35 dní za obdobie neplynutia lehôt od 27.3.2020 do 30.4.2020 a 41 dní od 19.1.2021 do 28.2.2021). Keďže žaloba bola podaná na súd ešte 28.1.2022, znamená to, že nárok bol uplatnený včas a teda pohľadávka nie je premlčaná.

33. Súd podrobil súdnemu prieskumu predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistil, že nenastal žiadny dôvod pre fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže zmluva má písomnú formu a to aj s poukazom na § 40 ods. 4 OZ, obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., je v nej uvedená správna výška RPMN, úver bol poskytnutý bezhotovostne, v zmluve sú uvedené všetky plnenia spotrebiteľa a RPMN neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej v § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

34. Avšak súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. pre nedostatočné overenie bonity žalovanej. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti pretože, žalobca nemal preukázaný príjem a výdavky žalovanej hodnovernými dokladmi, napriek tomu jej poskytol úver. Žalobca sa síce zaujímal, aký má žalovaná príjem, ale to bez ich preukázania a bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

36. Súd teda v danom prípade dospel k záveru, že žalobca napriek predchádzajúcej výzve súdu nepreukázal, aby pri uzavretí predmetnej zmluvy postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou. Žalobca nepreukázal, aby nejakým spôsobom preveroval príjmy a výdavky žalovanej, keďže zo zmluvy nevyplýva, že by žalovaná predkladala nejaký doklad o príjmoch a výdavkoch. Zákonodarca pritom jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalší) zo dňa 18.12.2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveruschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019. Poukázať možno aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-679/18 z 5.3.2020, podľa ktorého článku 8 a 23 Smernice 2008/48/ES z 23.4.2008 sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v čl. 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve.

37. Zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver napriek tomu, že vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jej príjmov a výdavkov. Zo zmluvy plynie, že žalovaná mal mať priemerný čistý mesačný príjem 1.700,- EUR. Žiadne doklady o príjme, resp. výdavkoch neboli žalobcom predložené, aby ich skúmal.

38. Každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti.

39. Zo samotnej zmluvy je zrejmé, že posúdenie bonity žalovanej nespĺňalo ani minimálne štandardy. Tu treba pripomenúť odbornú starostlivosť dodávateľa, pričom nemožno vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, ale aj preveriť údaje nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Vychádzanie len z aktuálneho príjmu je však vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity nepostačujúce. Nebol produkovaný žalobcom ani jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, to znamená výdavky žalovanej, najmä na živobytie. Išlo by o popretie účelu a zmyslu zákona, ak by stačilo zo strany dlžníka pri uzavretí zmluvy v snahe získať úver uviesť, že nemá absolútne žiadne výdavky a u veriteľa by to nevzbudilo žiadne pochybnosti a úver by bez problémov poskytol len vzhľadom na výšku príjmu žiadateľa. Ak sa veriteľ uspokojí len stvrdením žalovanej, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca teda ničím

nepreukázal preverenie výdavkov žalovanej, hoci to zákon jasne vyžadoval. Vzhľadom na uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyiac predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil.

40. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa nemôže byť pre žalobcu prekvapujúci a neočakávaný, keďže v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov dôsledok nesplnenia povinnosti bol vyslovený. Len na margo vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 je ohľadom nutnosti náležite posúdiť bonitu spotrebiteľa, súd druhej inštancie uvádza: „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovanej hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaná výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

41. Keďže súd dospel k záveru o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to z dôvodu podľa § 11 ods. 2 tohto zákona a žalovaná v konaní nijako nespochybnila, že jej reálne bola poskytnutá suma 5.279,83 EUR a na úver zaplatila do podania žaloby sumu 5.595- EUR a po podaní žaloby sumu 340,- EUR, ktorá spolu reálne uhradená suma prevyšuje reálne poskytnutú sumu, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

42. O čiastočnom zastavení konania, ku ktorému došlo pred pojednávaním resp. predbežným prejednaním sporu súd rozhodol podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 vety druhej CSP.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

45. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala prevažný úspech vo veci, voči žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, keďže jej žiadne trovy konania v spore nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v jeho II., III. a IV. výroku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Proti tomuto rozsudku v jeho I. výroku odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie

prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku